

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Illustri Comiti Michaeli Turriano, Cenetensi Episcopo, Cenetam. ... Epist. I.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:hbz:5:1-63864-p0011-9](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:5:1-63864-p0011-9)

EPISTOLARUM
PAULI MANUTII,

LIBER IV.

ILLUSTRI COMITI MICHA-
ELI TURRIANO, CENETENSI
Episcopo, Cenetam,

Lib. IV.

EPIST. I.

*Agit Turriano Comiti S. Episcopo gratias, quod
ejus liberalitate à gravissimis curis sit levatus, quod con-
solatione crectus sit; atque hoc nomine ipsum laudat, do-
letque, quod hactenus facultatem veniendi ad ipsum non
habuerit.*

*Form. Deferre alicui studia sua. Interim memo-
riâ tui fruatur &c. (A)*

Angebar animi, nec fieri quidquam posse
me uno miseriùs opinabar: ita multa hoc
anno præter expectationem, prorsus ad-
versa meis rationibus, obtigerant; fratris primum
amantissimi, deinde filii svavissimi interitus, uxo-
ris morbus, invaletudo mea, rei familiaris incom-
moda. Quàm facillè, nullo penè strepitu, rerum
mearum conversus orbis est. De fratre, & filio jam
fero moderatius; vel quòd, ut solet, medetur
dies; vel quia, quod æterna lege Deus constituit,
ad abrogare velle, non solum injustitia, verum
etiam imprudentia videtur esse. Uxor convalescit:

N. 3.

ego

ego satis firmus. Domestica verò damna, quæ sarciri vix unquam arbitror posse, faciliè compensat amor in me tuus; cuius mihi recordatio molestias omnes diluit; quandoquidem vis, me ad omnes casus (recordor enim tuæ verba) subsidium in tua benignitate maximum constituere. Itaque levatus à gravissimis curis, premi jam onere officii me sentio; in quo sustinendo viribus enitar, cunctis & animi, & ingenii: tantumne? imò etiam iis, quas benevolentia erga te nostra, & singularis addet observantia. Quid porro tam difficile, aut tam amplum est, quod incitata studio voluntas non assequatur? veruntamen in hac re sentio esse haud paulò difficilius mihi satisfacere, quam tibi. Te enim nihil in conferendo beneficio spectare, præter ipsam virtutem, quæ suis gaudet ac fruitur bonis, nihil extrinsecus assumit; satis mihi multò antea persuasum est; præterea nullà re indigere: non glorià, quæ jam pridem abundas; non divitiis, quas & possides jam, & contemnis. Ego verò, qui & antea annos sex, quo te primum die sum allocutus, eo ipso die benignitatis tuæ præstantiam non vulgari munere sum expertus; & nunc ab eadem benignitate multò etiam majora, te iubente, cogor expectare: prorsus ancipiti curâ distrahor, qui neque gratiam tibi unquam referre, neque nudà voluntate contentus esse possim. Succurrunt enim multa, quæ libenter cogitem; primum humanitas tuâ, quæ me semper complexus es; deinde liberalitas, quæ sublevasti; postremò consolatio illa Christianæ pietatis, & sapientiæ plenissima, quæ

me

me quidem proximo Quinctili mense, cum ad te, honoris causâ Cenetam accessissem, afflictum exististi. Atque hæc, quibus meis erga te officiis? nullis omnino, salutatione exceptâ, quæ ipsa mihi tum utilis ex prudentia atque eruditione tua, tum etiam ex dignitate perhonorifica fuit. Quæ cum omnia colligo: eximiam istam planeque divinam beneficentiam insitam tibi, vel potius ingeneratam à natura; auctam doctrina, usu confirmatam, atque perfectam, satis admirari non possum. Et simul ad quosdam, opibus affluentes, multis imperantes nationibus, cogitationem convertens, doleo vicem bonarum artium, quæ deseruntur ab his, quorum patrocinio si uterentur, fructum retribuerent eum, qui est omnibus imperiis anteponendus. Quid enim est immortalitate præstantius? quis autem eam, nisi beneficio literarum, consequitur? laterent in tenebris, obruti verustate, Cæsares, Alexandri, planè omnis antiquitas, nisi rerum præclarissimè gestarum, quas cum audimus, imitandi cupiditate accedimur, testem haberemus historiam. Quo magis tibi gratulor, Antistes & idem Princeps egregiè, qui hanc verè laudis penè vacuum hodie, possessionem tantò libenter occupes, veteremque majorum tuorum de omnibus benè merendi consuetudinem, nullâ prorsus tuarum fortunarum ratione habitâ, constantissimè retineas. Quòd verò istam virtutem multis præterea virtutibus, usure rum maximarum, prudentiâ, doctrinâ, eloquentiâ, maximè verò humanitate cumulas, atque exornas: iccirco & antea Romæ, atque in tuis lega-